

Μία καταστροφική ψευδαίσθηση η «Εορτή της 17^{ης} Νοέμβρη 1973»

Οι άνθρωποι και οι λαοί εδώ και χιλιετίες τιμούνε απανταχού της γης, με επιτύμβιες στήλες, εκείνους τους ανθρώπους που αγωνίστηκαν και έπεσαν εις τους υπέρ της Πατρίδος αγώνες.

Η καθιερωθείσα όμως ως «Εορτή της 17^{ης} Νοέμβρη 1973», η οποία δεν αναφέρει σε καμία επιτύμβια στήλη τα ονόματα των πεσόντων, είναι μία ψευδαίσθηση, η οποία αποκρύπτει την ΑΛΗΘΕΙΑ για τα συμβάντα της τότε περιόδου. Μια ιδεολογική αντιπαράθεση και σύγκρουση η οποία όμως έφερε μια εθνική καταστροφή και απώλεια, δηλαδή την διχοτόμηση της Κύπρου με χιλιάδες θύματα. Εν κατακλείδι μία ψευδαίσθηση η οποία στηρίζεται εις την εσφαλμένη ερμηνεία ενός αποτελέσματος, δηλαδή μίας εθνικής καταστροφής και απώλειας, με ότι αυτό συνεπάγεται για τις επερχόμενες συνέπειες και εξελίξεις, και για την όλη πορεία της χώρας μας και την εξασθένηση του ρόλου αυτής εις το γεωγραφικό της χώρο.

Ο Friedrich Nietzsche είπε: «Μερικές φορές οι άνθρωποι δεν θέλουν να ακούσουν την αλήθεια, διότι δεν θέλουν να καταστρέψουν τις ψευδαισθήσεις τους». Δυστυχώς όμως αυτή η καταστροφική ψευδαίσθηση επαύξανε έκτοτε εις το έπακρο και συστηματικά όλα τα χρόνια και την εσωστρέφεια μας, σε σημείο ώστε η χώρα μας να αδιαφορεί και να μη αντιλαμβάνεται ούτε τα συμβαίνοντα και τεκταινόμενα εις τον άμεσο περίγυρό της, αλλά ούτε και εκείνα εις την διεθνή πολιτική με τις παγκόσμιες εξελίξεις. Όμως εις την σύγχρονη εποχή της τεχνολογίας, του διαδικτύου και των ελεγχόμενων ΜΜΕ, η διασπορά της ψευδαίσθησης κατέστη, δυστυχώς, και σε ένα εργαλείο της πολιτικής προπαγάνδας, με επικίνδυνες επιπτώσεις και διαστάσεις για την τύχη και το μέλλον της ανθρωπότητας.

Μια μακροχρόνια τώρα περιρρέουσα κατάσταση κυρίαρχα στοιχεία της οποίας είναι η αναξιοκρατία, η ανεπάρκεια, η αδιαφορία, η ατολμία, η αναποφασιστικότητα, τα οποία κρατάνε δέσμια την χώρα μας. Χαρακτηριστικά στοιχεία της οποίας είναι και η έλλειψη μίας συγκροτημένης πολιτικής και δυναμικής πειθαρχίας για να αντιμετωπίσει η Πατρίδα μας όρθια και δυνατή, αλλά και με συνέπεια τις μεγάλες διεθνείς προκλήσεις, τουτέστιν και την επιθετικότητα και προκλήσεις των γειτόνων της.

Η εσωστρέφεια μας συντέινει όμως και εις την απώλεια της εθνικής ευθύνης απέναντι της Πατρίδας μας, με την παράλληλη συστηματική ολική αποδόμηση και ισοπέδωση των πάντων, αυτών των Αρχών και Αξιών, και των επι χιλιετίες παραδόσεων του Έθνους μας. Εν κατακλείδι επιλέξαμε ως Λαός ένα ολισθηρό κατήφορο, τις ολέθριες συνέπειες του οποίου όμως πληρώνει εκτοτε η Πατρίδα μας.

Η κυριαρχούσα επίσης μεγάλη απαισιοδοξία των τελευταίων δεκαετιών, δυστυχώς, μας στερεί και την δύναμη και την φωνή να εκπέμπουμε ως Λαός προς όλες τις κατευθύνσεις, και κυρίως προς τους γείτονες μας, ένα ηχηρό μήνυμα της αθάνατης ελληνικής ψυχής, ότι η Δημοκρατία και η Ελευθερία είναι τα αθάνατα και ακατάλυτα ιδεώδη των Ελλήνων.

Η φωνή της Πατρίδας επί χιλιετίες είναι γύρω μας. Πρέπει να κρατάμε ανοιχτά τα αυτιά μας για να την ακούμε!

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης

Υποσημείωση: Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού/ Ν. Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις την Βόννη και Ιστορία και Πολιτιστική κληρονομιά εις την Αθήνα. Διετέλεσε επί 30-ετίας Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια.

